

Nr 22.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet.

Genom en den 7 mars 1947 dagtecknad proposition, nr 156, vilken hänvisats till lagutskott och behandlats av andra lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

**om fortsatt giltighet av lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverknings-
skyldighet.**

Härigenom förordnas, att lagen den 30 juni 1942 om avverkningsskyldighet, vilken lag jämlikt lagen den 29 mars 1946 (nr 92) gäller till och med den 30 september 1947, skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 september 1948.

Lagen den 30 juni 1942 (nr 493) om avverkningsskyldighet — vilken ersatt den tidigare gällande lagen den 12 april 1940 (nr 199) om skyldighet att avverka ved till avsalu — gäller, enligt lag den 29 mars 1946, nr 92, till och med den 30 september 1947. Enligt förstnämnda lag åligger det ägare av skogsmark samt innehavare av avverkningsrätt att avverka ved till avsalu till den myckenhet och enligt de föreskrifter, som vederbörande kristidsstyrelse enligt anvisningar av statens bränslekommission bestämmer. Underlåter någon att verkställa sådan avverkning må tvångsutsyning ske och avverkningen äga rum för kronans räkning.

Med ved förstås i ifrågavarande lag brännved och kolved. Kungl. Maj:t äger förordna, att vad i lagen stadgas angående ved skall äga tillämpning även beträffande virke av annat slag. För närvarande gäller icke något dylikt förordnande.

I skrivelse den 27 februari 1947 har *bränslekommissionen* anfört, att avverkningsskyldighet senast ålagts för tiden till den 1 maj 1947. Kommissionen hade ännu ej tagit ståndpunkt till frågan, huruvida avverkningsskyldighet skulle åläggas även för tiden därefter och för avverkningsåret den 1 juli 1947—den 30 juni 1948, men räknade med möjligheten, att det kunde visa sig nödvändigt att även för nästa bränsleår skaffa ved i en utsträckning,

Bihang till riksdagens protokoll 1947. 9 saml. 2 avd. Nr 22.

som icke kunde påräknas utan åläggande av avverkningsskyldighet. På grund härav hemställde kommissionen, att lagens giltighetstid måtte utsträckas med ett år till och med den 30 september 1948.

Föredragande departementschefen, statsrådet Gjöres, har i propositionen anfört:

»Utsikterna för bränsleförsörjningen under bränsleåret 1947/48 måste alltjämt betraktas som ovissa. Importen av flytande bränslen har visserligen under innevarande bränsleår intill den senaste tiden, då svårigheter uppstått på grund av isblockaden, varit tillfredsställande, vilket inverkat gynnsamt på försörjningsläget i fråga om fasta bränslen. Jämväl importen av fossila bränslen har hållit sig relativt väl uppe. Behovet av dylika bränslen är emellertid alltjämt större än vad som kan importeras. Då det med hänsyn till bristen på dylika bränslen på världsmarknaden är ovisst, huruvida under det kommande bränsleåret tillräckliga importmöjligheter kunna erbjudas, torde man försiktigtvis även i fortsättningen böra inrikta sig på en förhållandevis stor vedproduktion. Det är icke uteslutet, såsom bränslekommissionen framhållit, att vedbehovet blir så stort, att avverkningskyldighet måste tillgripas. Ifrågavarande lags giltighetstid synes därför böra förlängas, lämpligen i enlighet med bränslekommissionens förslag med ett år eller till och med den 30 september 1948.»

Lagrådet har lämnat förslaget utan erinran.

Utskottet. Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot det genom propositionen framlagda lagförslaget och får därför hemställa,

att riksdagen måtte bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 17 april 1947.

På andra lagutskottets vägnar:

DAVID NORMAN.

Vid ärendets behandling ha närvarit

från första kammaren: herrar Norman, Forslund, Hage, Björkman, Sten, Hallagård, Hagman och fröken Osvald;

från andra kammaren: herrar Olovson i Västerås, Holm, Hedlund i Rådom, Larsson i Östersund, Jacobsson i Igelsbo, Andersson i Gisselås och Lundberg.